

EL COL·LECCIONISME DE TEMÀTICA TERRASSENCA (162) TÈXTIL (66). ELS MONTANÉ I ELS AMORÓS (2) (Continuació)

El 18 de juny de 1920, Montané i Cia. va conferir poders generals a Isidre Junyent i Vila i a Jaume Amorós i Grau. Les dues empreses, Amorós i Cia, fabricant de teixits de llana i Montané i Cia, fabricant de teixits de ris, quedaven així entrelligades, encara que, com veurem en la propera separata en què seguirem l'evolució d'Amorós i Cia., aquesta estreta vinculació duraria només uns set anys.

Capçalera d'un imprès comercial de J. Montané Font sobre l'anterior raó social.

A principi de la dècada dels vint, el creixement de Montané i Cia. havia estat espectacular. El seu capital superava les 500.000 pessetes i la facturació es movia sobre 1.700.000 pessetes. Exportava a tot el món i donava feina a unes 400 persones. Tenia el cicle de fabricació complet: fàbrica de teixits, confecció i acabat a Terrassa, filatura de cotó a Olesa i blanqueig, tint i aprest a Esparreguera.

El juliol de 1922 es va formalitzar un nou canvi com a conseqüència de la retirada de la societat d'Antònia Escursell i Margarida Rojas. Aleshores, Montané i Cia. es va transformar en **J. Montané Font**, l'únic titular oficial de la qual era Joan Montané, ja que el seu germà Josep encara era menor d'edat. Francesc Montané, Jaume Amorós i Isidre Junyent van tornar a ser-ne nomenats apoderats.

Aviat, però, l'empresa perdria la seva vinculació amb Terrassa. El 1927 els teixits es van traslladar a Esparreguera. A la nostra ciutat només quedaria ja el despatx i el magatzem del número 62 del carrer del Nord que, finalment,

l'octubre de 1929, es traslladaria al carrer de Bailèn, 21 de Barcelona. El despatx i magatzem de Terrassa, d'ús compartit amb Amorós i Montané quedaria ja només per a aquesta última empresa. El 1929 es va adquirir una fàbrica de teixits llisos a Olesa. El febrer de 1933 l'empresa va prendre la

Joan Montané Font

forma jurídica de societat. Es mantenia l'ambigüitat de la jota com a inicial comuna del nom dels germans Joan i Josep Montané, però es mostrava ara que tots dos en compartien la propietat. La raó social adoptada va ser **J. Montané Font, SL**. Aquell mateix any la filatura es va traslladar a Sant Joan de Vilatorrada i va restar a Olesa només el tissatge. El 1939 l'empresa va participar en la instal·lació d'una fàbrica de mitges a Barcelona que perduraria fins al seu tancament el 1962. El 1955 Antoni Pous i Roca i el seu fill Josep Pous i Ballbè van entrar com a socis a J. Montané Font, SL. Pous era cosí germà de Josep

Montané ja que aquest s'havia casat el 1927 amb Gertrudis Pous i Agulló. El matrimoni Montané Pous, els anys trenta, estava afiliat al Centre Catalanista Republicà de Terrassa, entitat adherida a Acció Catalana. (Ens reservem tractar d'Antoni Pous i de Josep Pous,

Josep Montané Font

empresari i polític, per quan estudiem la seva branca familiar i els acabats Roca i Pous que van ser la seva dedicació bàsica). El 1964 Montané va tancar la fàbrica d'Olesa. El 1965 els Montané van participar en la creació de la societat Descamps l'Aine, Sociedad Anónima Española dedicada a la comercialització de productes tèxtils. El 1968 J. Montané Font va canviar la seva forma jurídica de societat limitada a societat anònima. A partir de llavors es va denominar **J. Montané Font, SA**. El 1971 la societat va tancar la filatura de Sant Joan de

Vilatorrada. La faceta comercial dirigida ja pels germans Jordi i Joan Montané Pous ja predominava sobre la industrial que va desaparèixer totalment el 1981 quan es va tancar la fàbrica d'Esparreguera, l'última que quedava. Actualment un descendent Montané continua encara la comercialització de productes del mateix rengló que fa més de 110 anys van començar a fabricar Roc Escursell i Joan Montané. *(Continuarà)*

RAFEL COMES